

Lea Marko

Cesta k tebe

Jedno tajemstvo. Jeden slub. Jeden klúč.

Cesta k tebe

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Lea Marko

Cesta k tebe – e-kniha

Copyright © Fortuna Libri, 2024

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

Lea Marko

Cesta k tebe

Text © Lea Marko, 2024
Cover design © Francesca Spinelli
Cover illustrations © Midjourney
Slovak edition © Fortuna Libri, Bratislava 2024

Vydalo vydavateľstvo Fortuna Libri.
www.fortunalibri.sk

Redakčná úprava Aneta Bystrická
Korektúra textov Mariana Paulinyová

Prvé vydanie

Všetky práva vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať, ukladať do informačných systémov ani rozširovať akýmkoľvek spôsobom, či už elektronicky, mechanicky, fotografickou reprodukciou, alebo inými prostriedkami, bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-573-0491-3
ISBN e-knihy 978-80-573-0493-7 (1. zverejnenie, 2024) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-573-0494-4 (1. zverejnenie, 2024) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-573-0492-0 (1. zverejnenie, 2024) (ePDF)

*Venované všetkým,
ktorí veria,
že aj nemožné je možné.*

1

„Pre moju maminku Claire, ak smiem poprosiť,“
požiadala ju postaršia pani o venovanie.

„Ale samozrejme, rada,“ usmiala sa Lily a do knihy načmárala Pani Claire venuje Lily.

Už dlho jej hučalo v hlave, no z posledných síl sa snažila usmievať. Z toľkých úsmevov cítila kŕč v lícach a chcelo sa jej utiecť. Jej prudko introvertná povaha neznášala davu ľudí, ale čo sa dalo robiť?

Práve jej vyšiel nový román a mala posedenie so svojimi čitateľmi, spojené s autogramiádou. Najprv čítala pasáže zo svojej knihy, potom odpovedala na desiatky všetečných otázok. Vyvinula maximálne úsilie, aby bola milá, príjemná a usmievavá, aj keď sa necítila vo svojej koži.

Jej najvernejším sprievodcom bola samota. Najradšej trávila čas s knihou v ruke alebo pri počítači, do ktorého vyťukávala scény svojich príbehov. Nikdy si však nenechala ujsť každodenné prechádzky v prírode. Z prírody čerpala životodarnú energiu. Zakaždým, keď kráčala lesom a dýchala čistý vzduch, mala pocit, že je na tom najsprávnejšom mieste.

Nie však teraz, v preplnenej knižnici zámku, kde sa konala beseda s čitateľmi.

Bože, ešte ma čaká večierok. To hádam nie, usilovne sa snažila vymyslieť zámienku, ako sa mu vyhnúť.

Lenže večierok usporiadalo vydavateľstvo spolu s filmovou spoločnosťou, ktorá sa chystala sfilmovať jej prvý román. Bola to veľká česť. O niečom takom sa neodvážila ani snívať, ale neznášala všetky tie veci okolo.

Večierok však bude až neskôr. Momentálne sa sústredila na rozdávanie autogramov svojim fanúšikom. S každým sa snažila prehodiť zopár slov a napísať do knihy osobné venovanie, aj keď ju to stálo mnoho síl. Dokázala sa baviť s cudzími ľuďmi, ale neprinášalo jej to nijakú radosť. Práve naopak, odčerpávalo jej to drahocennú energiu. Brala to ako povinnosť, ktorú nemohla oddeliť od svojej životnej lásky – písania.

Bola taká unavená, že ledva držala pero. Našťastie, staršia pani bola posledná v rade a knižnica sa postupne vyprázdňovala. Nakoniec v miestnosti ostala len asistentka, ktorá upratovala prázdne šálky a poháre. Vďakabohu sa nesnažila nadviazať konverzáciu.

Lily sa skláňala nad stolom a zhŕňala poznámky roztrúsené po kadejakých papieroch na kôpku, keď pred ňou zastali svalnaté nohy odeté v dizajnových džínsach.

„Podpíšete sa aj mne, prosím?“ zaznel jej nad hlavou hlboký mužský hlas.

Automaticky nasadila povinný úsmev a prehodila: „Samozrejme.“

Až potom zdvihla pohľad a stretla sa s párom iskričivých očí, ktoré na ňu z výšky uprene hľadeli.

Nevedela od neho odtrhnúť zrak. V hrudi pocítila náznak čohosi, čo nezažila už mnoho mesiacov. Možno aj rokov.

Sivomodré oči orámované hustým obočím kraľovali ostro rezanej mužnej tvári so silnou čel'ustou, no s pekným aristokratickým nosom. Prísny výraz zjemňovali strapaté tmavé vlasy so strieborným akcentom. Sústredene študoval jej tvár, akoby ju prepaľoval laserom. Keď nereagovala, nadvihol jedno obočie a krásne tvarované pery sa sformovali do jemného posmešného úsmevu.

Ten ju okamžite prebral z tranzu. Uvedomila si, že tento muž veľmi dobre vie, ako pôsobí na ženy. Aj na ňu. No nebola žiadna začiatočníčka a rýchlo sa otriasla.

„Len podpis? Alebo aj venovanie?“

„Aj venovanie, prosím.“

„A komu?“ opýtala sa s úsmevom a očakávala, že spomenie nejaké ženské meno. Dobre vedela, pre koho píše romány. Vôbec neočakávala, že si ich prečíta nejaký muž. Tí si väčšinou mysleli, že píše ženské porno. Hrozné predsudky.

„Mne,“ odvetil stručne.

Lilin úsmev sa prehĺbil a šibalsky naklonila hlavu nabok: „Máte aj meno?“

Muž opäť nadvihol obočie, akoby bol prekvapený, že ho nespoznala. Lenže Lily nemala poňatia, kto to je. Pre ňu to bol len účastník besedy, aj keď veľmi príťažlivý. *Hm, asi podľa neho vytvorím hlavného hrdinu svojho ďalšieho románu.*

„Mám. Dokonca tri,“ mykol plec om a neprestával na ňu zhora hľadieť.

Aha, takže sa hrá na vtipného. Lilin úsmev sa tak rozžiaril, až sa obávala, že jej líca postihne svalovka. Otvorene sa naňho škerila a už to nebol ten zdvorilý, falošný krč určený ostatným návštevníkom besedy. Je neskutočný, pomyslela si.

Neskutočne sebavedomý a sexi. Skoro sa urazil, že som ho nespoznala. Mala som? Hm, považujem o tom neskôr.

Vzala do ruky pero a knihu, ktorú jej podával. Otvorila ju na prázdnej strane a napísala:

Mužovi, ktorý má dokonca tri mená, venuje Lily.

Zavrela ju a s nemiznúcim úsmevom mu ju vrátila.

Čo to tam tolko píše?, čudoval sa Chris, keď mlčky sledoval maličkú ruku, ako čosi usilovne vypisuje do knihy. Nečítal ženské romány, ale keď ju pred besedou zahliadol na chodbe, akoby ho zasiahol blesk.

Bola nádherná. Drobné, útle žieňa s vlasmi spletenými do voľného uzla na zátylku, oblečené v jednoduchej bielej košeli a kvetovanej sukni. Nebolo na nej nič vyzývavé. Práve naopak, akoby sa snažila splynúť so stenami, ale aj tak si ju všimol. Jej jemný úsmev a žiarivé oči ho priťahovali ako magnet. Nemohol od nej odtrhnúť zrak a rozhodol sa, že si ju obzrie zblízka. *Možno nebude taká úchvatná. Aspoň v to dúfal.*

Vedel, že na zámku sa chystá večierok, lebo časť priestorov poskytl filmovému štábu na nakrúcanie. Práve dnes sa konala spoločenská akcia pri príležitosti prvej klapky. Ani trochu sa mu to nepáčilo, ale potrebovali zámok spropagovať, pretože už dávno sa nepoužíval len ako rodinné sídlo. Film im určite pomôže.

Vedel aj to, že príde aj autorka tej trápnej limonády, ktorú mali sfilmovať. Lenže autorku ženskej limonády si predstavoval inak – ako tlstú paničku v rokoch, ktorá o sexe môže iba snívať. Okej, tak možno aj písať. Predsavzal si, že k nej bude zdvorilý, ako sa na správneho šľachtica patrí, ale netušil, že bude taká... iná. Rozhodne iná, než očakával.

Teraz mu s hrejivým úsmevom podáva podpísanú knihu, ktorú pred desiatimi minútami vymámil od asistentky. *Asi si ju prečítam, nech zistím, čo sa jej preháňa hlavou,* povedal si.

„Ďakujem,“ utrúsil na pol úst... *Fíha, je nádherná aj zblízka. Hlavne tie doširoka otvorené zelené oči žiariace ako diamanty.* Prekonal nutkanie niekam ju pozvať, lebo nechcel pôsobiť ako nedočkavý nadržanec. Veď ju večer stretne na párty. Vzdialil sa a sadol si do pohodlného ušiaka pod oknom.

Otvoril knihu a prečítal si, čo mu do nej napísala.

Čooo? To naozaj? Mužovi, ktorý má dokonca tri mená? Schuti sa rozosmial a pozrel sa jej smerom. Malá drzá potvora, tá má ale guráž!

Lily ho pobavene sledovala. Keď sa na ňu vysmiaty pozrel, lišiacky naňho žmurkla. Smiech mu neuveriteľne rozjasnil tvár. Bol prototypom romantického hrdinu. No, možno s trochou tragickosti, lebo už nebol najmladší. Napokon, ani ona. Priam cítila prívál kreatívnej energie, ktorý sa jej prehnal chrbticou. Nevedela sa dočkať, až si všetko zapíše do poznámok. Chvatne si zbalila veci, nahádzala ich do objemnej tašky a vybehla z knižnice.

Chris ničomu nerozumel. V jednej chvíli sa naňho usmievala, dokonca žmurkla, a potom ušla, akoby jej horelo za päťami. Zvláštna osôbka. Už dávno sa tak skvelo nepobavil.

Začítal sa do románu. Ani nezbadal ako, hodina bola fuč. Príbeh o detskom sanatóriu zriadenom na zámku, kde sa deti liečili z neurologických chorôb pomocou hipoterapie, ho úplne pohltil. Čítal by aj ďalej, keby mu asistentka neprišla pripomenúť, že má ísť privítať tú namyslenú filmovú hviezdu, ktorá hrala hlavnú úlohu.

No počkaj, Lily, večer mi neujdeš, zastrájal sa v duchu. Tento pocit nezažil už dávno. Tešil sa na večierok. Tešil sa na Lily.

Lily upaľovala z knižnice ako rozbehnutá lokomotíva. V hlave pritom počítala, koľko času jej ostáva.

Boli tri hodiny popoludní, večierok sa začínal o siedmej a na úpravu svojej vizáže potrebovala minimálne hodinu. Po besede a autogramiáde sa cítila vyžmýkaná ako citrón, a to mohlo napraviť jedine kvalitné schrupnutie. To znamenalo, že jej na písanie ostanú približne dve hodiny. Výborne, to postačí.

Prihlnala sa do svojho apartmánu, odložila tašku, ktorú všade vláčila so sebou, a vyzula si balerínky. Plánovala si dopriať poriadnu horúcu sprchu a zdriemnuť si, ale nedalo jej to. Neznámy z knižnice okupoval jej myseľ, a tak neodolala. Vytiahla z tašky poznámkový blok, sadla si k starožitnému písaciemu stolu a začala zapisovať svoje dojmy.

Obdĺžniková tvár s čeľusťou akoby vytesanou zo vzácneho mramoru. Oči mandľového tvaru, sivo-modré ako búrková obloha, posadené ďaleko od seba. *To je vraj známka vysokej inteligencie*, húpala Lily. Dlhé mihalnice, husté obočie, vyformované ako od kozmetičky. Plné pery, dolná o čosi viac ako horná. Hladko oholený. Tmavohnedé vlasy so striebornými nitkami, napriek evidentnej snahe učesať sa mu padali do očí a pôsobili strapato.

Lily pomaly položila pero. S týmto opisom nebola spokojná. *Čím to je, že ho neviem výstižne opísať? Keď stál nado mnou a pozeral mi do očí, zem sa mi zatočila pod nohami.* Nechápavo pokrútila hlavou a pokúsila sa ho naskicovať.

Vo voľnom čase občas zabehla k priateľke do ateliéru. Susie maľovala pôsobivé obrazy, vystavovala ich v mnohých galériách a viedla kreatívne workshopy pre deti aj pre dospelých. Lily sa od nej učila hlbšie vnímať veci okolo seba a kresliť. Potrebovala verne zachytiť to, o čom chcela neskôr písať. Mäkkou ceruzkou načrtla niekoľkými ťahmi tvár neznámeho, ktorá sa jej usadila v hlave. Potom výkres oprela o stenu a odstúpila, aby sa naň pozrela z diaľky. *Hm, nie je to zlé, ale niečo tomu chýba. Asi som fakt preťažená*, pomyslela si rezignovane a odložila ceruzku.

Vyzliekla sa a vošla do sprchy. Postavila sa pod prúd horúcej vody, ktorý jej masíroval unavené svalstvo a za normálnych okolností by odplavil neželané myšlienky. Nie však teraz. Neznámy krásavec jej neschádzal z mysle. Spomenula si na jeho prekvapený

výraz a hlasný smiech, keď si prečítal venovanie. Ne-
pochybne očakával, že ho spozná, ibaže nestalo sa. *No
nič, Lily, sústred' sa.*

Zastavila vodu, zabalila sa do mäkučkého froté žu-
panu pre hostí, ktorý našla pri uterákoch na poličke,
a zamierila k posteli. Zaliezla pod prikrývku a zavrela
oči s úmyslom trochu si pospať, ale nedarilo sa jej. Mu-
sela si priznať, že ten príťažlivý neznámy ju zaujal nielen
ako potenciálny hrdina ďalšieho románu, ale aj ako muž.

Po chvíli relaxu to vzdala, lebo pochopila, že nemá
zmysel pokúšať sa zaspáť, keď jej hlava chce snívať.
Zvláštne. Nemala problém spriadať romantické prí-
behy o láske medzi ženou a mužom, no nikdy v hlavnej
úlohe nevidela seba. Vedela sa vžiť do pocitov svojich
hrdinov, ale nebrala ich osobne. Naopak, svoj život po-
važovala za pomerne nudný a jednotvárný – nič, o čom
by stálo za to napísať.

Už dávno nezatúžila po žiadnom mužovi. V minu-
losti mala pár vzťahov, ale každý skôr či neskôr strosko-
tal. Jej partneri túžili po peniazoch a kariére, čo vedela
pochopiť. Väčšina mladých ľudí chce spraviť diery do
sveta alebo sa aspoň presadiť.

Lily namiesto toho, aby si budovala kariéru, sní-
vala a písala, čo jej paradoxne vynášalo viac peňazí,
ako keby postupovala po kariérom rebríčku. A to sa
ani veľmi nesnažila. Máloktoľký muž pri sebe znesie
úspešnejšiu ženu, a tak ju každý opustil. Teda, až toľko
ich zas nebolo. Už niekoľko rokov sa však v jej živote
nevyskytol nikto, komu by dala svoje srdce. Zrejme sa
tak skoro ani nevyskytne.

Napokon sa rozhodla skoncovať s rozjímaním nad svojím ľúbostným životom a vstala z postele. Čas pripraviť sa na večierok.

Priniesla si dlhé splývavé hodvábne šaty tmavomodrej farby, ktoré pripomínali nočnú oblohu. Mali úzke ramienka a odhaľovali jemný dekolt a časť chrbta. K šatám doladila opálový náhrdelník, ktorý jej vyrobil otec ako darček k promóci. *Bože, ako dávno to bolo...*

Čerstvo umyté vlasy si zľahka vyfénovala a nechala ich voľne padať na chrbát. Na tvár si naniesla tenkú vrstvu mejkapu, prepudrovala si líca a pretrela pery ošetrojúcim balzomom. Rúže nemala v obľube. Nápadne namaľované pery jej pripomínali čerstvo natretú lavičku. O to radšej si líčila oči. Viečka vytieňovala tmavomodrou farbou, aby ladili so šatami, obkrúžila ich čiernou kajalovou ceruzkou a mihalnice zvýraznila predlžovacou špirálou.

Ešte kvapka parfumu a mohla ísť. Obula si lodičky na vysokom podpätku, do ruky vzala malú listovú kabelku a odhodlane sa vybrala na večierok.

2

Našťastie, niekto prezieravý umiestnil na chodbách šípky smerujúce k miestu, kde sa konal večierok, a tak Lily trafila do sály pomerne ľahko.

Pri dverách stáli dvaja lokaji oblečení vo formálnych uniformách a prichádzajúcim hosťom ponúkali šampanské. *Aké štýlové*, pomyslela si, keď si vzala pohár so štíhlou stopkou.

Nebola však pripravená na pohľad, ktorý sa jej naskytol, keď vkročila dovnútra. Ohromená od úžasu ostala stáť a vstrebávala pompéznu výzdobu prekrásnej renesančnej sály na zámku.

Zo štukového stropu visel tucet krištáľových lustrov, ktoré samy osebe predstavovali hotové umelecké diela. Steny ozdobené reliéfnymi výjavmi a soľnými soškami lákali na dôkladnú prehliadku. Po obvode miestnosti stáli hojne prestreté stoly s pohodlnými čalúnenými stoličkami. Vpredu sa nachádzalo menšie improvizované pódium s rečníckym pultom a mikrofónom. Tanečný parket uprostred priam pozýval hostí, aby si zatancovali na vyleštených drevených parketách.

„Vaše meno, prosím,“ ženský hlas vytrhol Lily z myšlienok. Otriasla sa a usmiala sa na uvádzačku.

„Lily Bradwayová.“

Uvádzačka jej naznačila smer.

„Tadiaľto, slečna Bradwayová. Ako autorka filmovej predlohy sedíte na čestnom mieste s režisérom, so scenáristkou a s ich partnermi.“

Lily prikývla a dala sa viesť k stolu, pri ktorom už sedela scenáristka Marcia s manželom. Poznali sa, lebo Marcia s ňou často konzultovala scenár.

„Ahoj, Lily, rada ťa vidím. Toto je môj manžel Jack. Ako dlho plánuješ pobudnúť na zámku?“ Marcia privítala Lily s úprimným úsmevom. Túto drobnú zvláštnu ženu si obľúbila.

„Ahoj. Jack, teší ma, že vás spoznávam. Zamýšľam ostať dva týždne, no keď som videla tú knižnicu a svoj apartmán, neviem, či mi to bude stačiť,“ zažartovala Lily.

„Máš pravdu, zámok je úchvatný, a to si ešte nevidela kone a okolie. Bude sa ti tu páčiť,“ nadchýnala sa Marcia.

„Dobrý večer, dámy, som rád, že vás opäť stretávam! Toto prostredie je fantastické, neuveriteľné exteriéry, a tie stajne! Neskutočne sa teším na nakrúcanie!“ K stolu sa prihnal režisér s manželkou a galantne obom ženám pobožkal ruku. Sršala z neho spokojnosť a nadšene si mädlil ruky. Lily si uvedomila, že ten človek miluje svoju prácu. Tak, ako ona písanie.

Najradšej pracovala s ľuďmi, ktorí si prácu užívajú a berú ju skôr ako koníček a zábavu. Ktorí nenadávajú a nestážujú sa, ale snažia sa zo situácie vyťažiť čo najviac. Takí ľudia ju inšpirovali. O takých písala. Verila, že kúsok ich nákazlivého, priam detského nadšenia

prenesie na stránky románov a odtiaľ na čitateľov. O to jej vždy šlo. Šíriť krásu a radosť zo života.

„Lily? Haló! Si tu s nami?“ Marciin hlas ju prebral zo úvah.

„Áno, áno, prepáčte mi. Zamyslela som sa, ale odte-raz sa budem vzorne snažiť, aby som plnú pozornosť venovala daniu v sále,“ s miernym rumencom odpovedala Lily.

„Ach, títo spisovatelia, žijú kdesi na obláčiku vysoko nad nami bežnými ľuďmi!“ doberal si ju režisér.

„A preto môžu priniesť kúsok neba ostatným smrteľníkom,“ zasmiala sa.

Režiséra si obľúbila na prvý pohľad. Okrúhly prešedivený muž mal vďaka nevyčerpateľnej vitalite na konte viacero komerčne úspešných filmov, no kritika ich často znosila pod čiernu zem. Vraj sú presladené, nevenujú sa vážnym spoločenským témam, idealizujú život a podobne. On si to však vôbec nepripúšťal. Ľuďom sa jeho filmy páčili a filmovým štúdiám zarábali slušné peniaze, takže reptajúci kritici nech idú do pekla. Aj tak si o nich myslel, že sami nevedeli nič vytvoriť, a preto kritizujú prácu iných.

„Lily, udreli ste klinec po hlavičke! Tak vás teda nebudeme rušiť a necháme vás snívať, aby ste nám priniesli kúsok neba, a my to radi sfilmujeme, pravda, Marcia?“ so smiechom sa obrátil na scenáristku, ktorá horlivo pritakala.

Sála sa pozvoľna zaplňala exkluzívne odetými dámmami a pánmami, pri stoloch prebiehala živá konverzácia a v pozadí hrala tichá symfonická hudba. Lily pozor-

vala drahé návrhárske kúsky zhotovené z tých najkvalitnejších látok, briliantové šperky, smokingy, lodičky na vysokom podpätku, kabelky, elegantné účesy. Z toľkej pestrosti sa jej zatočila hlava.

Vtom sa šum zintenzívnil a všetky pohľady sa upriamili na vchod do sály. *Čo sa deje? Prichádza niekto dôležitý?* Lily sa zvedavo natočila smerom k zdroju náhleho rozruchu. Do miestnosti ako kráľovná so svojím princom vplávala hviezda filmu Ashley Fellsová, zavesená do Ricka Simmsa, mužského protagonistu.

Lily nebola nadšená výberom hercov, ktorí mali hrať hlavné úlohy. Domnievala sa, že herci musia charakterovo aspoň trochu pripomínať svoje postavy, lenže Ashley pôsobila ako pravý opak hipoterapeutky Lisy, ktorú mala stvárniť. Niesla sa hrdo, so zdvihnutou bradou, pričom po očku kontrolovala, či sa na ňu ľudia pozerajú a dostatočne ju obdivujú. Sála z nej akási arogancia. Lily nevedela narýchlo odhadnúť, či ide o sebavedomie, alebo o nafúkanosť, ale bola si istá, že sa to v nasledujúcich dňoch pri natáčaní dozvie.

Zamerala sa na Ashlein vzhľad. Platinové vlasy upravené do vzdušných vlín vytvárali pompézny rám okolo peknej tváre s bezchybnou pleťou. Výrazne nalíčené oči prepožičali výrazu punc tajomna a lesklé pery zasa punc luxusu. Dokonalú postavu obopínali zlaté šaty s vysokým rozparkom naboku, ktorý sa pri chôdzi roztváral a chvíľami tak poodhaľoval majstrovsky vymodelovanú nohu. *Akoby sa jej šaty a noha hrali s nami na skrývačku*, pomyslela si Lily. Ihličky s diamantmi

v podpätkoch dodávali perfektnú bodku celkovému zjavu.

Je krásna, uvedomila si Lily. Pastva pre každé mužské oko. Dokonalosť sama. Lenže moja hlavná hrdinka je celkom iná. Skromná, nenápadná, a viac sa zaujíma o detičky a kone ako o samu seba.

Zrazu ju prepadli obavy a s otázkou v očiach sa obrátila na režiséra. Zistila, že sa nepozeral na Ashley, ale skúmavo študoval ju samotnú.

„Lily, z vašej tváre čítam, čo vás trápi. Pochybujete, či slečna Fellsová zvládne úlohu Lisy, však?“

Prekvapená Lily si len zahryzla do dolnej pery. Videla zopár Ashleiných filmov, lenže v tých hrala cieľavedomé ženy, ktoré tvrdo idú za svojím cieľom, a úloha Lisy bola z iného súdka. Nepáčil sa jej ani spôsob, akým Ashley a jej súkromie prepieral bulvár. Mala podozrenie, že samotná Ashley podhadzovala bulváru pikantné návnady, aby sa udržala na výslni. Negatívna reklama je predsa tisíckrát lepšia ako žiadna reklama. Potrebovala sa producírovať na očiach verejnosti.

„Žiadne strachy, Lily. Hviezda ako ona neuveriteľne pomôže propagácii filmu. A je výborná herečka. Herečka,“ vyslabikoval, aby zdôraznil význam tohto slova. Na chvíľu sa odmlčal, lebo ho zaujímalo, ako Lily zareaguje, ale tá sedela so stisnutými perami ako zarezaná. Chlácholivo ju potľapkal po chrbte ruky.

„Herečka znamená, že vie hrať. Predstierať. Pretvarovať sa. Nepochybujem, že sa dokáže prevteliť do úlohy diametrálne odlišnej Lisy.“

Liline pochybnosti narastali. Spomenula si na slová svojej obľúbenej herečky.

„Nemyslím si, že možno predstierať láskavosť. Možno predstierať chlipnosť, žiarlivosť, hnev. Ale pravú, ozajstnú láskavosť? Neverím, že ju možno predstierať,“ vysúkala zo seba a vzápätí dodala: „To povedala Keira Knightleyová, a ja absolútne súhlasím.“

Režisér sa na ňu povzbudivo usmial.

„Milá Lily, skúste hádať, prečo som vás takmer na kolenách prosil, aby ste boli prítomná pri natáčaní. Chcel som vás mať pri celej tej maškaráde, ale vy ste tvrdohlavo odmietali. Nijaké peniaze by vás nepresvedčili. Skákal som od radosti, keď sme vás nakoniec ukecali na dva týždne.“

Ohromene zdvihla obočie.

„Dúfate, že ju naučím láskavosti? Za dva týždne? To je nemožné!“

„Za dva týždne nie. Veď som vám povedal, že som vás chcel mať pri celom natáčaní, ale aj dva týždne sú lepšie ako nič. Preto budeme najprv točiť scény, kde tú láskavosť najviac vidieť, aby ste boli pri tom.“

Lily akoby dopadlo na plecía ťažké vreco plné piesku. Až teraz sa dozvedela, prečo ju režisér chcel pri nakrúcaní ako konzultantku. Ona to považovala za zbytočné, lebo scenár bol napísaný a režirovaníu nerozumela. Okrem toho, v súkromí sa typom, ako bola Ashley Fellová, vyhýbala, lebo jej spôsobovali akurát tak guču v žalúdku. No už nemala na výber. Bude musieť vydržať dva týždne s týmto balíčkom plným nadutého ega a snobizmu. Toto bola pre ňu väčšia výzva ako napísať bestseller.

Režisér citlivo vnímal zmenu Lilinej nálady, a tak sa ju snažil utešiť.

„Lily, ste taká dobrá jemná duša, určite to zvládnete. Len ostaňte sama sebou. Postačí, ak budete na pľaci štyri hodiny denne. Nebojte sa toho. Veď sa pozrite na hlavného mužského predstaviteľa. Rick Simms je celkom iného razenia, budete si s ním rozumieť.“

Zaostrila na muža, ktorý gavaliersky viedol Ashley k ich stolu. *Ach áno, Rick Simms*. Aj on je veľká hviezda, ale Ashley ho úplne zatienila. Lily si ho teraz lepšie poobzerala. Ľahkým krokom sebaisto navigoval divu pomedzi hlúčky ľudí, kým tá bezstarostne rozdávala umelé úsmevy na všetky strany. Lily sa zdalo, že bez neho by Ashley o niečo zakopla a natiahla sa na podlahe v celej svojej kráse. Všimla si, že sa nijako nesnažil strhnúť pozornosť na seba. Práve naopak, pôsobil, akoby vedome nechával vyniknúť svoju filmovú partnerku.

Pohyboval sa plynule a ladne ako leopard na love. Jeho súmerná vysoká postava dokonale zodpovedala vzoru mužskej elegancie. Klasický smoking mu dodával švihácky zjav a na perách mu pohrával jemný úsmev. *Fešák*, uznanlivo pokývala Lily hlavou. Nebol taký nápadný, ako by sa očakávalo od filmovej hviezdy. Na rozdiel od Ashley si svoje súkromie úzkostlivo strážil a bulvár oňho zavadil len zriedkakedy. Napriek tomu sa tešil obrovskej popularite, lebo bol prototypom sympatáka do každého počasia.

Lily sa obrátila späť k režisérovi:

„Predtucha mi napovedá, že s pánom Simmsom ste mali šťastnú ruku pri výbere herca do úlohy Toma. Aj

keď si neviem predstaviť, že sa bláznivo zamiluje do Ashley.“

„Nie do Ashley. Do Lisy. Musíte tie dve oddeľovať,“ poopravil ju režisér.

Vtom Lily zaznamenala, že Ashley Fellsová a Rick Simms zastali pri ich stole.

„Drahý Peter, som nadšená, že ťa opäť vidím! Už sa neviem dočkať zajtrajška, keď to spolu na pľaci roztočíme!“ afektovane zvolala Ashley a nastavila režisérovi tvár. Ten naznačil bozk na jedno aj na druhé líce, pričom si dával sakramentský pozor, aby sa jej ani len letmo nedotkol. Tá by mu dala! Iste sa s mejkapom babrala aj dve hodiny.

Rick Simms si s režisérom krátko potriasol rukou, pobožkal ruku jeho žene a pozdravil sa s Marciou a s jej manželom. Prekvapená Lily zaregistrovala, že mu to trvalo sotva minútu. Potom upriamil pozornosť na ňu.

„Vy ste istotne slečna Bradwayová. Priznám sa, že až doposiaľ som nečítal vaše diela. No predtým, ako som úlohu Toma prijal, som si román *Keď kone liečia* prečítal. Skladám vám poklonu. Vždy som ženské romány považoval za hlúposti, ale poopravil som si názor. Úlohu som prijal s radosťou.“

Lily sa úprimne potešila. Nie preto, lebo svetoznáma hviezda pochválila jej román, ale preto, lebo na ňu Rick Simms zapôsobil ako príjemný, pohodový človek, ktorý hviezdne maniere odložil bokom. Ak vôbec nejaké mal.

Napriek tomu sa naplno prejavila vtipkárska stránka jej povahy, keď sa naňho usmiala a povedala: „Áno,

som Lily Bradwayová a ďakujem za poklonu. No obávam sa, že vás neviem zaradiť. Vy ste...?“

Rick sa schuti rozosmial a odhalil pritom silné biele zuby.

„Ach, prepáčte, ja nafúkanec som predpokladal, že ma každý pozná. Je také osviežujúce zistiť, že sa ešte predsa nájdu ľudia, ktorí nepozerajú televíziu a nechodia do kina. Volám sa Rick Simms a budem hrať hlavnú mužskú úlohu v sfilmovanej verzii vášho románu.“

Tentokrát sa rozosmiala Lily. Rick sa jej naozaj páčil. Aj v skutočnosti bol sympaták tak, ako vo svojich filmoch. Na úlohu Toma bol ako stvorený. S nehasnúcimi iskričkami smiechu v očiach k nemu vystrela ruku:

„Len som žartovala, pán Simms. Samozrejme, viem, kto ste. Vám je nemožné uniknúť.“

Rick jej jemne stisol podávanú ruku.

„Naozaj mi odľahlo. Dúfam, že ako herec som urobil dobrý dojem, keď ste mi už nedokázali uniknúť. Volajte ma Rick, prosím.“

„Áno, veľmi dobrý. Myslím, že na úlohu Toma sa hodíte. Som Lily.“

Vtom sa na Rickovom predlaktí zjavila ruka s perfektnou manikúrou.

„Rick, s kým sa to rozprávaš? Tú dámu mi nepredstavili,“ preťal ich príjemnú konverzáciu Ashlein vysoký hlas.

Hm, naša superstar očakáva, že sa treba predstaviť jej, keďže na svojom pomyselnom rebríčku stojí najvyššie, pomyslela si Lily. Rickovi zrejme prebehlo myšliou to isté, pretože sa najprv otočil k nej:

„Dovoľte mi, Lily, aby som vám predstavil slečnu Ashley Fellsovú, herečku v hlavnej ženskej úlohe.“

Lily sa od prekvapenia rozšírili oči. Zaznamenala, že Rick si nevýslovne užíva Ashleine rozpaky, ktoré však trvali len zlomok sekundy. Okamžite ich zakryla strojeným úsmevom.

„Ach, vy ste Lily? Lily Bradleyová, autorka tej knihy?“

Lily vytušila, že Ashley ju chcela ponížiť a naschvál skomolila jej meno, no nedala sa vyviesť z miery.

„Presne tak, slečna Fellsová. Volám sa Lily Bradwayová a je mi ctou, že hviezda vášho formátu bude hrať Lisu.“

„Ach áno, Bradwayová. Na tom nezáleží. Nečakala som, že ste taká mladá,“ s očividným pohrdaním predniesla Ashley. Vzápätí vypustila Lily z hlavy.

„Podme, Rick. Chcem sa napiť,“ zavelila. Nečakala na jeho odpoveď a ťahala ho preč. Lenže Rick sa ani nepohol, stál ako skala. Kompletne ju odignoroval.

„Dúfam, Lily, že si so mnou aspoň raz zatancujete,“ povedal jej s úsmevom a uklonil sa ostatným pri stole: „Želám vám príjemný večer.“

Počkal, kým sa všetci rozlúčia kývnutím hlavou, a až potom sa s Ashley zavesenou do ramena pobral k ich stolu.

Lily sa neudržala a zachichotala sa: „Pán režisér, zdá sa, že obsadiť Ricka Simmsa ako partnera Ashley Fellsovej bol vynikajúci ťah. Ten ju dá do laty.“

„No vidíte, nie je to úplne márne. S Rickom som už pracoval, je to charakterný chlap s pevnou chrbticou

a s dobrými spôsobmi. Spolu s vami prácu s rozmaznanou hviezdou zvládneme. A volajte ma Peter,“ navrhol.

„S radosťou. Tuším nás čaká zaujímavá skúsenosť.“

„Tak to sa stavím, že hej,“ pritakal režisér.

Vtom k rečníckemu pultu prišla šarmantná mladá žena, vzala si mikrofón a spustila: „Vážené dámy a páni, milí hostia. Dovoľte, aby som vás srdečne privítala na zámku Scowbury, ktorý v nasledujúcich týždňoch bude dejiskom nakrúcania filmu *Keď kone liečia* podľa románu slečny Lily Bradwayovej.“

Moderátorka pokračovala krátkym opisom histórie zámku. Lily ju pozorne počúvala, lebo hrady a zámky dýchajúce dávnymi časmi a prastarými rodmi ju odjakživa fascinovali. Všimla si, že aj ostatní prítomní jej visia na perách.

„Predtým, ako vám poprajem dobrú chuť k večeri a príjemnú zábavu, by som rada poďakovala majiteľovi zámku Christopherovi Edwardovi Walfordovi, grófovi zo Scowbury, za to, že poskytol tieto krásne priestory filmovému štábu. Prosím, privítajte lorda Scowburyho.“

Hostia zatlieskali. Lily sledovala, ako sa od bočného vchodu sebaistým krokom blíži k moderátorke elegantný muž. Až keď došiel k rečníckemu pultu, zadržala sa mu do podmanivej tváre.

Moment. Počkať. Do kelu... Spoznala muža s tromi menami a tvár jej zalial šarlátový rumenec. *Keby sa používali vejáre ako v minulosti, mohla by som sa schovať a jeho lordstvo by si ma neobzeralo tak víťazoslávne, zahanbila sa v duchu.*

Chris sa vynikajúco bavil. Na chodbe zámku Lily upútala jeho pozornosť, a neskôr v knižnici ho očarila svojou bezprostrednosťou a humorom. Jej fyzická krása len umocňovala milé a príjemné vystupovanie. Nespoznala ho a to naňho zapôsobilo, lebo väčšina žien dobre vedela, kto je. Predovšetkým výborný kandidát na ženie.

Keď vypálila z knižnice ako guľový blesk, začítal sa do jej románu a svojim výtvorom ho očarila ešte väčšmi. Mal možnosť nahliadnuť do jej myšlienok a imponovalo mu, čo videl. Nevedel sa dočkať, ako zareaguje, keď zistí, kto vlastne je. Nesklamala ho. Nádherne sa červenala.

Chris si zvyčajne neužíval večierky, lebo si musel plniť príliš veľa spoločenských povinností, ale dnešok by mohol byť výnimkou. Nezišlo sa tu veľa príslušníkov šľachtických rodov, s ktorými by musel absolvovať povinnú konverzáciu alebo tanec, a tak mu viac času ostane na Lily. Hodlal ho naplno využiť. Nespúšťal z nej oči. Ani ona z neho.

Nakoniec to nevydržal a žmurkol na ňu, tak ako ona naňho poobede v knižnici. Zahryzla si do dolnej pery, usmievala sa a sotva znateľne pokrútila hlavou. *Výborne, reaguje na mňa*, uvedomil si spokojne. Hádam sa v nasledujúcich dvoch týždňoch spolu skvele pobavia.

Chris miloval ženskú spoločnosť, bol však vyberavý. Po fiasku prvého manželstva sa už nemienil ženiť. U žien hľadal len pobavenie a uvoľnenie napätia, čo zákonite vylučovalo ženy z jeho kruhov. Uprednostňoval